

Van de beheerder

Sinds begin april stromen de jonge vogels binnen: het broedseizoen is begonnen! Al die jonge stemmetjes maken ons vrolijk maar juttten ons ook op: eten! Nu! Het is zowel de meest slopende als de meest leuke en leerzame periode van het jaar bij een vogelopvang. Een periode waar we zowel tegenop kijken als naartoe leven en waar we ons de hele winter op hebben voorbereid. Vanaf het najaar evalueren we het voorbije broedseizoen; wat ging er goed en waar ging het mis? Wat kunnen we verbeteren en wat hebben we daarvoor nodig? Dat maakt de komende periode ook heel spannend; zullen onze ideeën en knutselarij ook echt werken in de praktijk? Zo kunnen we nauwelijks wachten op de eerste jonge "kleine" vogeltjes (formaat mussen en mezen) die niet willen sperren, om onze nieuwe handpoppen uit te testen.

Hoewel het broedseizoen onze volle aandacht eist steken we daarnaast zoveel mogelijk energie in onze verhuisplannen. Zoals jullie hebben kunnen lezen in de vorige nieuwsbrief zijn we heel hard toe aan een ruimere accommodatie. Nu de jonge vogels alweer binnenstromen worden we nog wat dieper met onze neus op de feiten gedrukt: dit kan zo ècht niet langer! Het jaarlijks groeiende aantal vogels, de onlogische indeling van de opvang, de moeilijk schoon en droog te houden ruimtes maar vooral ook het gebrek aan ruimte voor zowel de vogels als de vrijwilligers maken het werk veel zwaarder en risico-voller dan nodig is. We lopen elkaar voortdurend voor de voeten en het is dagelijks een lastige logistieke "puzzel" om te zorgen dat de patiënten niet lijden onder het gebrek aan ruimte.

Deze nieuwsbrief is daarom vooral gericht op onze plannen; we zullen uiteenzetten hoe ze vorderen en jullie wederom vragen om, indien je daar gelegenheid toe hebt, met ons mee te denken en ons verder te helpen.

Veel leesplezier!
Marieke Grin

Land in zicht!

Ons aanvankelijke zoeken als "Vogelopvang Utrecht" was natuurlijk vooral gericht op de gemeente Utrecht. Hoewel de gemeente welwillend meezocht naar een geschikte accommodatie bleek er binnen de gemeente Utrecht geen grond beschikbaar. Gemeente Nieuwegein bood daarentegen wel een mogelijkheid: de oude wielerveding bij Galecop!

Over de oude wielerveding zijn we wildenthousiast. Het is een prachtig groen stuk grond, aan de rand van Utrecht, rustig gelegen waardoor de patiënten in alle rust kunnen herstellen. De omgeving is ideaal voor het gefaseerd uitwinnen van vele soorten vogels die bij ons jong binnenkomen. Het ligt direct naast de snelwegen A12 en A2 wat de bereikbaarheid voor dierenambulances verbeterd. En er is van nature water aanwezig, waardoor een van onze mooiste dromen werkelijkheid wordt: een grote, natuurlijke vijver voor de watervogels!

Het is nog niet in kannen en kruiken, we zullen de uitslagen moeten afwachten van verschillende onderzoeken zoals een bodemonderzoek, archeologisch onderzoek en

flora-en fauna onderzoek, welke uit zullen wijzen of het terrein geschikt is voor een vogelopvang. Ook moeten er de nodige vergunningen worden aangevraagd en zal de gemeente Nieuwegein over alle uitslagen en onze plannen uiteindelijk een (hopelijk positief) oordeel vellen.

Dat gezegd hebbende: er is al uitgebreid en heel prettig contact met de gemeente Nieuwegein, dat geeft ons goede hoop. Daarnaast hebben we geen alternatieven, er is geen uitzicht op andere grond en blijven waar we zijn is geen optie, dit stuk grond moet het gewoon worden. Dat heeft ons doen besluiten alles op alles te zetten om deze kans te laten slagen. Zo hebben we inmiddels een architect in de arm genomen voor een concept-ontwerp en zullen we actief fondsen gaan werven voor de bouwplannen. We kunnen een klein deel investeren uit eigen vermogen maar hebben lang niet voldoende financiële middelen om de nieuwbouw te bekostigen. We zoeken daarom financiële en materiele steun van gemeentes, bedrijven en vermogensfondsen. Ook zullen we particulieren benaderen, bijvoorbeeld door evenementen te organiseren om geld op te halen.

Omdat we allemaal erg verdrietig worden van het idee nog een zomer op de huidige locatie te moeten overleven hebben we de planning strak opgezet: als alles meezit hopen we in maart 2017 te verhuizen, vòòr het volgende broedseizoen dus!

De uitgangspunten

Daar het zo'n prachtig groen terrein is in de huidige staat willen we het zo min mogelijk geweld aandoen. We willen de benodigde gebouwen op de open stukken plaatsen en de bestaande begroeiing ongemoeid laten.

We zijn en blijven een ziekenhuis met patiënten die "wild" zijn, ziek of gewond, bang voor mensen en dus niet gebaat bij bezoek, hoe goed bedoeld dat bezoek ook is. Stress is funest voor het herstel van een wilde vogel. Ook moeten we rekening houden met op mensen overdraagbare ziekten zoals psittacose, het is niet in het belang van bezoekers om dicht bij de vogels te zijn. Tegelijk vinden we het belangrijker om mensen te laten zien wie we zijn en wat we doen, we zijn tenslotte grotendeels afhankelijk van giften en donaties. Daarom willen we de opvang toch toegankelijk maken gedurende openingstijden. Maar dan zó dat eventueel bezoek niet bij de patiënten kan komen en de patiënten zich aan het zicht van bezoekers kunnen onttrekken. Binnen het afsluitbare deel van het terrein (daar waar de gebouwen en volièrres zich bevinden) zullen alleen het wandelpad en de educatieve ruimte toegankelijk zijn voor bezoek. Middels borden zullen mensen worden gewezen op zoönosen en het belang van rust in en rondom een vogelziekenhuis.

Wegens ruimtegebrek en gebrek aan faciliteiten verhuizen we nu veel roofvogels, uilen, alle jonge watervogels en alle niet-wild inheemse vogels naar andere opvangplekken die daarvoor de juiste faciliteiten hebben. Het vervoer levert extra stress op voor de vogels, daarbij verdwijnen ze op die manier uit Utrecht en omgeving. Op de nieuwe locatie willen we ze allemaal zelf verplegen; van binnenkomst tot loslaten! De faciliteiten voor deze groepen worden dus flink uitgebreid.

Ook willen we ons veel meer gaan richten op educatie. Daarvoor is een grote ruimte nodig waar we voorlichting kunnen geven aan groepen en individuen.

Architect Niels Luijsterburg, CORPA

"Landschappelijk, functioneel en een tikkeltje modern..."

Voor de nieuwbouw van een aantal gebouwen op de nieuwe locatie in Nieuwegein is architectenbureau CORPA te Vleuten door Stichting Vogelopvang Utrecht gevraagd om het ontwerp te verzorgen. Na verschillende prettige gesprekken met het bestuur en de beheerder ben ik, Niels Luijsterburg, hiermee aan de slag gegaan.

De gebouwen liggen in een parkachtig gebied en het ontwerp gedraagt zich hier als een "gast" in het park. Geen hoogdravende architectuur, maar landschappelijk, functioneel en een tikkeltje modern. "Form follows function" is dan ook het uitgangspunt geweest tijdens het ontwerpen. Onderhoudsvriendelijke en natuurlijke

materialen zorgen ervoor dat de gebouwen een vanzelfsprekendheid en duurzaam karakter bezitten. De opvang zal zich in verschillende bouwfases ontwikkelen.

De bevoegenheid en het enthousiasme waarmee de verschillende personen zich inzetten voor het verzorgen en beter maken van vogels is bewonderenswaardig. Dezelfde bevoegenheid en enthousiasme zijn kenmerkend voor de samenwerking tussen de verschillende betrokken partijen om gezamenlijk tot een mooie, functionele vogelopvang op een prachtige locatie in Nieuwegein te komen.

Voorlopig ontwerp (eerste concept)

Intake

De intake komt helemaal aan het begin van het terrein, vlak naast de parkeerplaatsen. Mensen die een vogel brengen en haast hebben hoeven daardoor niet het terrein op en de al aanwezige patiënten hebben geen overlast van het eerste onderzoek en het contact met de brenger(s).

De nachtopvang bevindt zich direct naast de intake, buiten de openingstijden om kunnen mensen en ambulancemedewerkers de gebrachte vogels hierin achterlaten. De hokken van de nachtopvang bevinden zich in het gebouw en hebben een luikje naar buiten toe, daardoor zitten de vogels er ook in de winter warmpjes bij.

Verzorgingsgebouw

De ziekenboeg is het hart van de opvang, hier verblijven alle binnengekomen vogels de eerste dagen en regelmatig langer, het is de "intensive care" van ons vogelziekenhuis.

Er komen aparte afdelingen voor verschillende groepen vogels;

- > een kamer voor gewonde en zieke volwassen vogels zodat ze geen last hebben van de jonge, drukke, luid bedelende vogels.
- > de "afzonderingsruimte" is te gebruiken als quarantaine in het geval van overdraagbare ziektes, maar bij afwezigheid daarvan ook als intensive care voor bijzonder stressgevoelige vogels zoals bijvoorbeeld waterhoen en houtduif.
- > een kamer voor "kleine" jonge vogels (formaat mussen/mezen). Deze ruimte heeft een directe uitwen-mogelijkheid: in de eerste, verwarmde kamer verblijven de nestjongen zolang ze in hun nest liggen. Er komen (verwarmde) planken met opstaande rand om de nestjes op te plaatsen en wat potplanten op de grond waartussen ze kunnen rondhupsen zodra ze daar zin in krijgen. Wanneer ze al wat kunnen "flapperen" komen ze, als ze goed hun best doen, bij een hoge klep/sluis die toegang geeft tot een bescheiden buiten-volière. Dan kunnen ze daar nog wat langer hun vleugels oefenen om bij een nog hogere sluis te komen, die toegang geeft tot de buitenwereld. De sluis blijft open zodat ze naar believen in en uit kunnen vliegen en voedsel ophalen, totdat ze daar zelf in hebben leren voorzien en wegblijven.
- > een afdeling voor de grotere jonge vogels (merels, spreeuwen, kraaiachtigen etc).

Tussen deze vier ruimtes ligt een flinke spoelkeuken voor de poets (met een "schone" en een "vieze" kant, zoals het hoort) en een aparte behandelkamer waar we wonden kunnen verzorgen, ontlasting bestuderen, medicijnen aanmaken etc. Zo brengen we de nodige rust in de vogelruimtes, verlagen de infectiedruk en kunnen we meer hygiënisch werken, wat de veiligheid van zowel de vogels als de vrijwilligers ten goede komt.

Voor de watervogels is er een aparte afdeling, aan de andere kant van de overkapping. De hokken hebben een eigen bassin waardoor onderlinge overdracht van ziektes wordt voorkomen. De hokken hebben ieder een sluis naar de naastgelegen overdekte buitenvijver, waardoor de vogel kan doorstromen naar een volgende fase in het herstellingsproces zonder fysiek contact met de verzorgers. Ook groepen jonge eendjes of gansjes kunnen zo makkelijk naar de volgende fase waggelen.

De overdekte buitenvijver heeft een sluis naar de open buitenvijver, ook weer om de overgang naar de laatste fase van herstel zoveel mogelijk zonder stress te laten verlopen. Bij de open buitenvijver komt een aparte

overkapping waar de vogels bescherming kunnen zoeken tegen de weersomstandigheden. Vanuit de open buitenvijver kunnen de vogels ervoor kiezen om weg te vliegen. Vooral voor jonge watervogels is dit een prachtige uitwen-vijver: tijdens hun eerste testvluchten en ontdekkingsreizen kunnen ze nog terugkomen voor voer, totdat ze zeker en handig genoeg zijn om hun eigen weg te gaan. Vogels die blijven plakken worden op ouderwetse wijze "uitgezet"

Volières

De volièrès zijn ruim bemeten en bieden de vogels door een natuurlijke ondergrond, begroeiing en tussenschotten voldoende schuilmogelijkheden om zich aan het zicht van langslpend bezoek te onttrekken. De volièrès zijn deels overdekt zodat de vogel kan kiezen zich al dan niet aan de weersomstandigheden bloot te stellen. De volièrès hebben aan de achterkant bovenin een klep/sluis die kan worden opengezet als groepen jonge vogels eraan toe zijn om uit te wennen. De vogel kan gedurende de eerste kennismakingsperiode met de buitenwereld naar believen in en uitvliegen en voer genieten totdat hij daarin zelf kan voorzien. Zodra de jonge vogels wegblijven wordt de klep weer gesloten, het hok gereinigd en gebruikt voor een nieuwe groep vogels.

Halsbandparkieten

Wilde halsbandparkieten bij een vogelopvang zijn een dingetje: wettelijk gezien mogen we ze niet loslaten omdat het geen wild inheemse vogelsoort is. Ondanks dat ze in groten getale voorkomen op veel plekken in Nederland. In en rondom Utrecht worden het er langzaam aan meer, daardoor zien we ze bij de opvang ook langzaamaan vaker.

Aanbieden ter adoptie is zelden een oplossing, deze vogels zijn dan misschien geen wild inheems maar ze zijn wel degelijk wild, wennen aan een kooitje doen ze niet. Het resultaat is een doodongelukkige vogel, gebroken in een kooitje of wild en woest een uitweg zoekend door die ellendige tralies heen. Aangezien we ze niet los mogen laten en ze ongeschikt zijn voor adoptie bedachten we dat we ze dan maar moeten houden, in een hele grote volièrè waar ze genoeg ruimte hebben om te vliegen en hun natuurlijke gedrag aan te houden.

Duiventil

Nog zoiets: postduiven en sierduiven. In de meeste gevallen wil een postduivenhouder de herstelde postduif niet terug, de vogel heeft niet "gepresteerd", brengt geen geld in het laatje en is dus waardeloos. De vogel is hersteld en weer gezond maar kan nergens heen..... niemand wil hem hebben.

Sierduiven hebben meestal geen ring of kenmerk waarmee de eigenaar is te achterhalen en zijn net als postduiven vogelvrij. Maar net als postduiven kunnen ze vaak niet overleven in het wild, ze eten al generaties lang van een bordje en hebben geen idee waar het eten is als dat niet op een bordje voor hun neus ligt. Dus voor deze patiënten: een duiventil als thuisbasis, waar ze vrij in en uit kunnen vliegen.

Vogelweide (afgeschermd)

Dit zal een hele grote volièrre worden die flexibel te gebruiken is voor uiteenlopende soorten. Ooievaars bijvoorbeeld kunnen hier flink de benen strekken. De jonge gansjes in het voorjaar zullen er graag het gras maaien, erg gestreste vogels kunnen we hier wat meer rust, ruimte en privacy geven.

Roofvogels en uilen

Voor roofvogels en uilen komt er een aparte afdeling met een eigen "intensive care" zodat ze geen last hebben van andere vogels, medewerkers en bezoekers. Naast deze ziekenboeg zijn er enkele ruime volièrres en een grote vliegkooi waar ook een flinke buizerd de ruimte heeft om een rondje te vliegen. Vogels die bijvoorbeeld na het herstellen van een vleugelbreuk hun spieren weer in conditie moeten brengen kunnen hier de nodige vliegreuen maken.

In de muren rondom is geen doorzicht naar binnen of buiten, het dak zal wel grotendeels "open" zijn om het daglicht en de weersomstandigheden binnen te laten. Dit is het enige deel van de opvang dat altijd afgesloten zal zijn, ook tijdens openingsuren. Middels vaste camera's in de volièrres geven we bezoekers toch gelegenheid de vogels te bewonderen op een scherm in de educatieve ruimte.

Hoofdgebouw

Hierin bevinden zich de kantine, het kantoortje en een garderobe voor de medewerkers. Vanuit kantine en kantoor is er zicht op de ingang en intake. In dit gebouw bevinden zich ook de voor bezoekers toegankelijke ruimtes: de educatieve ruimte, een garderobe, toiletten en het invalidentoilet.

Vanuit de grote educatieve ruimte is er een doorzicht naar de ruimte voor gevonden tropische vogels. Ze worden hier opgevangen tot de eigenaar is gevonden. Indien de eigenaar zich na twee weken niet heeft gemeld zullen de vogels beschikbaar zijn voor adoptie door particulieren na screening van de eventuele adoptant en in een "bruikleen"-formule. Verder een grote opslag voor alle benodigde materialen met daarnaast een werkplaats.

Tot zover deze korte samenvatting. Meer uitgebreide tekeningen, plattegronden van de afzonderlijke gebouwen e.d. zijn aanwezig op de Vogelopvang voor wie daar interesse in heeft.

We hebben het plan opgesplitst in verschillende bouwfases, deze zijn terug te vinden in de plattegrond op pagina 4. Om te kunnen verhuizen in maart 2017 zullen we tenminste fase 1 maar bij voorkeur ook fase 2 gebouwd moeten hebben. Dat betekent dat we in september moeten beginnen met bouwwerkzaamheden en ook dat we voor die tijd de benodigde fondsen voor die twee fases bij elkaar moeten hebben gesprokkeld..... het wordt een bijzonder spannende tijd. We willen zoveel mogelijk mensen bereiken, ze op de hoogte brengen van onze plannen en de noodzaak om ze te realiseren, dus schroom niet om ons te pas en te onpas onderwerp van uw gesprekken te maken :).

Ook met tips en initiatieven om geld in te zamelen zijn we natuurlijk ontzettend geholpen!

Uitnodiging aan alle donateurs

Wilt u meer weten over onze bouwplannen? We organiseren een wandeling over het nieuwe terrein op (datum & tijd), speciaal voor onze donateurs. De wandeling zal starten vanaf de parkeerplaats van het terrein: de wielervedaan aan de Galecopperzoom in Nieuwegein. Onze beheerder Marieke Grin en architect Niels Luijsterburg laten u meedromen over onze plannen en geven u de gelegenheid honderduit te vragen over het project.

U kunt zich aanmelden via www.vogelopvangutrecht.nl/wandeling of door te mailen naar info@vogelopvangutrecht.nl. Telefonisch aanmelden kan ook, daarvoor belt u gewoon het nummer van de vogelopvang: 030-2517255.

Uw vrienden, familieleden en kennissen zijn ook welkom!

Vrijwilliger aan het woord: Mark Albon

Ik ben Mark, 40 jaar, vader van twee kinderen, project manager bij Oikocredit en alweer twee jaar vrijwilliger bij de vogelopvang. In 2013 raakte ik ineens werkloos na 12 jaar bij dezelfde werkgever. In het begin vond ik het super, maar na een tijdje begon het echt te vervelen. Minder contact met mensen, geen gevoel dat ik ergens mee bezig was. Toen zag ik een flyer in de bibliotheek – ‘Wordt vrijwilliger bij de vogelopvang!’ – en dat deed ik.

Het was even wennen, met mijn doffe hersenen de hoeveelheid medicijnen te herinneren, de vogels met zo min mogelijk stress te behandelen en te werken in onze kleine quarantaine met 3 andere mensen. Maar toen ik naar huis fietste kon ik niet stoppen met glimlachen. Ik had iets gevonden dat me een goed gevoel gaf, nuttig is voor de natuur en ook goed op mijn cv staat. Sinds mijn eerste dag heb ik de eer gehad om voor veel bijzondere vogels te zorgen. Ik heb papa gespeeld voor alle baby's die binnen stroomden in de lente, ik mocht laatst een ooievaar loslaten (heel bijzonder om mee te maken), en ben zelfs gaan houden van kraaien en duiven. Ik ben alweer een tijdje aan het werk maar ik maak nog steeds elke week tijd voor de vogels. Mijn kinderen doen dat soms ook: in de zomer werd er in de vogelopvang whatsapp-groep gevraagd of er iemand naar de (al voor de nacht gesloten) opvang kon om twee baby-eendjes in ontvangst te nemen van de dierenambulance. Voor jonge vogels is de nachtopvang te koud. Ik woon in de buurt maar was alleen thuis met mijn kinderen en twee logeerkinderen; die moesten dan maar mee..... ze vonden het prachtig!

Het kan druk en hectisch zijn. Je wordt soms geconfronteerd met hartverscheurend situaties. het stinkt en onze faciliteiten zijn erg "basic", maar ik kan oprecht zeggen dat ik hou van mijn tijd met de vogels en de mensen bij vogelopvang Utrecht.

En onze fantastische stagiaire Bonnie :)

Hallo! Ik ben Bonnie Baron, ik ben 16 jaar oud en ik loop stage bij de vogelopvang. Ik volg de opleiding Dier & Zorg aan het Wellantcollege in Houten. Ik ben stage gaan lopen bij de vogelopvang omdat ik vroeger vaak een gewond vogeltje vond en deze samen met mijn moeder of oma naar de vogelopvang bracht. Toen ik eenmaal op de middelbare school zat en maatschappelijke stage moest gaan lopen heb ik bij de vogelopvang gevraagd of ik er stage mocht lopen. Dit kon helaas niet omdat ik nog erg jong was (ik was toen twaalf). Toen ik op deze opleiding te horen kreeg dat ik een periode van in totaal 11 weken stage mocht gaan lopen was de vogelopvang het eerste waar ik aan dacht. Het leek me zo leuk om vogels te helpen en dat is zeker niet tegengevallen. Ik heb al veel leuke, interessante en soms vervelende dingen mee mogen maken bij de vogelopvang. Van een gans met een grote bloederige prolaps (de urineweg was mee naar buiten gekomen toen de gans een ei wilde leggen) tot een jong duifje dat binnen kwam. Ook heb ik al een hele boel jonge eendjes en gansjes opgevangen.

Het allerleukste aan stage lopen bij de vogelopvang vind ik het zien hoe een hulpeloze, soms bijna dode vogel langzaam stapje voor stapje herstelt. Er kwam bijvoorbeeld aan het begin van mijn stageperiode een Turkse tortel binnen die door een hond gegrepen was. Hij had overal wonden en moest gehecht worden. Met de kennis die ik toen had, had ik hem nooit een kans gegeven maar na een paar dagen begon hij al wat heen en weer te hupsen in zijn hokje in de quarantaine. Een week later mocht hij de volière in omdat hij zo graag uit het hokje wilde dat hij zichzelf daardoor alleen maar bezeerde. Een echte vechter dus. Na een aantal weken in de volière te hebben gezeten mocht hij los, samen met een aantal andere duiven mocht hij in Nieuwegein op zoek naar geluk.

Open dag 2016

Op maandag 16 mei aanstaande houden we, samen met naastgelegen kinderboerderij Nieuw Rotsoord, weer onze jaarlijkse open dag.

Tussen 13:00 en 16:00 bent u van harte welkom om een kijkje te nemen achter de schermen, deel te nemen aan de activiteiten en onze vrijwilligers, bestuursleden en medewerkers het hemd van het lijf te vragen. Tot dan!

Hongerig naar meer vogelnieuws....?

Kijk eens op onze facebookpagina; je hoeft geen lid te zijn van facebook om deze te kunnen bekijken. We plaatsen hier regelmatig foto's, filmpjes en nieuws op over onze patiëntjes.

Voor nu: dank voor uw interesse en steun, we hopen u te zien op onze open dag 16 mei of de wandeling op het terrein voor de nieuwe locatie (datum)!

